

De grens: zegen of vloek?

Het was 13 maart 1945 in de Hongerwinter toen toentertijd onze koningin Wilhelmina met deszelfs gevolg – de Tweede Wereldoorlog was nog gaande – voor het eerst het vaderland weer betrad in Eede, waar ze in het al bevrijde Zeeuws-Vlaanderen terechtkwam. Het kan tegen- en meezitten: een krijtstreep zat er niet in – overall was een chronisch tekort aan, noch was er witte portland- of tracement in het dorp voorhanden; echter: een ingenieuze geest wist een varkensmelen lijntje als grensstreep te fabriceren. In 1954 onthult koningin Juliana een monument met twee plaquettes. Daar vlakbij loopt ook een brenguncarrier, een rupsvoertuig, in de kijkerd.

Zo'n honderd jaar eerder, in de jaren 30 van onze vroegnegentiende-eeuwse historie — preciezer gezegd: van 1830-'39 — kwamen de Belgen in opstand tegen 'de Nederlanden'. Koning Willem I ondernam de Tiendaagse Veldtocht om deze te onderdrukken. Hij hoopte na ruggespraak met Rusland en Pruisen op hun ruggensteun, maar kreeg die niet. Uiteindelijk kregen onze zuiderburen door steun van de fransozen toch soevereiniteit. Dat was nodig: mede door onderschatting hadden de Zuid-Nederlanders geen adequate legermacht opgebouwd. Resultaat van de afscheiding: Noord-Nederlandse fervente papenhaters blij; immers: minder van die rooms-katholieken en ruimte voor de suprematie van de protestanten in het restvaderland. Maar nu geen geoha meer of geblèr dan wel geblèt: schouders eronder!

In 1814 werd Zeeuws-Vlaanderen bij de provincie Zeeland gevoegd, na bij Noord-Brabant te hebben gehoord en van 1795–1814 Frans (en van 1810–1814 overigens onderdeel van het Eerste Keizerrijk) te zijn geweest. Na WO I werd Nederland ervan beschuldigd pro-Duits te zijn geweest: door afzijdigheid en neutraliteit was het een soort safe haven, waar trouwens oorlogsschepen het normale asielrecht hadden.

In 2014 — na 200 jaar — dus groot feest in Oostburg met een gelag en onder andere op het menu: döner kebabs met daarnaast Turkse pizza's naturel en ook sliptong en tilapiafiletjes. Te drinken krijgen zij: roosjes-zonder-doorns, blue curaçao, enkele pousse-café's, juffertjes-in-'t-groen (bevatten curaçao en persico), crème de cassis en als toetje onder meer een paar crêpes suzette of een drietal poires belle Hélène dan wel een crumblefantasie. Wordt het een rollingdinner?